

Графица-та. Не плашете са мои добри хора, азъ ви са заклевамъ юще еднаждъ въ име-го божіе, че щѣ да си скончаежъ животъ-тъ въ пустинѣ-тѣ.

Фунсъ. То е се добро, но догдѣ вы нападне гладъ, жедъ и студъ, вы ще си заборавите заклетвѣ-тѣ, и ще излѣзете въ свѣтъ-тъ, и тѣй ще ны искрате на видѣло.

Графица-та. Бѣдете увѣрени, че по обичамъ да си изгубѣжъ животъ-тъ, нежели да преступѣжъ заклетвѣ-тѣ, коа-то е дадена въ име-то божіе.

Хунсъ. Е, добръ, а вы земете детето, па хайдете съ насъ, да вы заведемъ въ нѣкоѣжъ (пустинѣ).

Графица-та. (*Плачешкомъ земва дете-то си*) заветете ма, заведете макаръ и въ земланы пропасти — Богъ е на сѣко мѣсто (*трѣгватъ, а завѣсатъ ся спущава*).

ЧЕТВЪРТО ДѢЙСТВІЕ.

ПОЗОРИЩЕ. I.

(*Голосъ съ пріятелы-тѣ си Вилхелма и Мелхіора обѣдува и ся весели*).

Вилхелмъ. (*земва чашѣ-тѣ съ вино*), за добро здравіе нашего господина Графа, да го благослови Богъ, да си дойде скоро живъ и здоровъ; ето близу седемъ години, отъ какъ е отишелъ.

Голосъ. (*подсмихва ся*) знѣж, — но тогава не щете да са гошавате и веселите тѣй въ неговъ-тъ дворъ.